կասկածեալ էք այժմ 'ի բանից Յունաց, գրեցէք 'ի Դուռն որպէս վայելէ մեծութեան ձերում, ես ոչ կարեմ գրել թէ Պատրիարքն Յունաց չէ գրեալ, եւ թէ 'ի դատին այնպիսի բանք չեն լեալ »:

Յետ այսր ամենայնի կոչեաց նաեւ Դատաւորն զՀայս, և եցոյց նոցա զգիր Կուսակալին, եւ պատուէր առ ինքն բաւական լինել և դադարել, զգործ Ծննդեան և Աստուածածնի 'ի ժողովի վճարել, գրել Իլամ և առաքել առ ինքն և ծանուցանել Տէրութեան, թէ այսպէս պարտ էր լինել: Եւ յաւել ասել Դատաւորն. Հայք ընդդէմ իրաւանց Տէրութեան՝ և հրամանաց նորին խօսիլ և գործել համարձակին: Նոքա ասեն. Հպատակ եմք Տէրութեան և հնազանդ հրամանի նորա, երկնչիմք ինքնագլուխ գործել ինչ, որպէս գիտէք այնպէս գրեցէք, սակայն եթէ ըստ հրամանի Կուսակալին առնէք վճիռ ինչ 'ի ժողովի, չտամք երբէք պատասխանի ընդդէմ հրամանի Արքային, այլ գրեմք առ ազգն մեր 'ի Կոստանդնուպօլիս և ծանուցանեմք Թագաւորին, և զոր ինչ հրամայեսցէ նա՝ այնպէս առնեմք: Առ այս Դատաւորն ոչ կարաց խօսիլ և ոչ ժողով գումարել, և Մուվէլլայն հրաժարեցաւ երթալ 'ի ժողով Դատարանի. սակայն չեղեւ յայտնի թէ զի՞նչ գրեաց Դատաւորն Կուսակալին, և յորդորէր զՀայս տալ Իլամ վասն բաժանորդութեան հիւսիսային դրան Բեթղեհէմի, և Ս. Աստուածածնի ըստ հրովարտակին Սէլիմայ. զի գիտեմ ասէր, Յոյնք օգնութեամբ Բղեչխին առնուն յինէն Իլամ և հանբագիր 'ի քաղաքացեաց չունել իրաւունս Հայոց. զի ամենեքեան վկայեն թէ գուցէ տեսեալ եւ կամ լուեալ իցէ մեր՝ Հայոց տիրել Ծննդեան տեղւոյն. նախ քան զգրել Բղեչխին ինձ զայսմանէ, տաց ձեզ Իլամ, և յետ այնորիկ չէ հնար ումեք այլայլել զայն: Ասեն ցնա Հայք. դու զմեզ կարեւէր խոցեալ վիրաւորեցեր զսիրտս մեր, և արկէր զմեզ 'ի վտանգս յայս, և այժմ կամիս զվէրս մեր պատել. սակայն բարւոք 'ի միտ առեալ ծանեաք, որ այսուհետեւ չլինի երբէք օգնութիւն 'ի քէն, զի դու իսկ ըղհրաման Արքայի արհամարհեցեր, զո՞րպիսի Իլամս տալ խոստանաս, մնացէ առ այժմ այդ: Զի ծանեան զխարդախ միտս նորա, որով զխոստացեալն Հայոց, կամէր ան-